

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że nie opracowując zewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych dotyczących środków podejmowanych poza terenem zakładów, przewidzianych w art. 9 dyrektywy Rady 96/82/WE z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi (⁽¹⁾), Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy art. 11 ust. 1 lit. c) dyrektywy;
- obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca podnosi, iż opracowanie zewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych dotyczących środków podejmowanych poza terenem zakładów, przewidzianych w art. 9 dyrektywy 96/82/WE jest podstawowym wymogiem zawartym w tej dyrektywie. Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy dyrektywy, gdyż nie opracowało tego rodzaju planów dla ośmiu zakładów operacyjnych znajdujących się na jego terytorium.

(⁽¹⁾) Dz.U. 1997, L 10, s. 13.

Skarga wniesiona w dniu 2 lipca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Finlandii

(Sprawa C-293/08)

(2008/C 223/53)

Język postępowania: fiński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Condou-Durandé, I. Koskinen)

Strona pozwana: Republika Finlandii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2004/83/WE (⁽¹⁾) z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawar-

tości przyznawanej ochrony, lub w każdym razie nie powiadając o ich przyjęciu Komisji, Republika Finlandii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tej dyrektywy;

- obciążenie Republiki Finlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 10 października 2006 r.

(⁽¹⁾) Dz.U. L 304, s. 12.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Montpellier (Francja) w dniu 3 lipca 2008 r. — Ministère public przeciwko Ignaciowi Pédrowi Santestebanowi Goicoechei

(Sprawa C-296/08)

(2008/C 223/54)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour d'appel de Montpellier

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ministère public

Strona pozwana: Ignacio Pédro Santesteban Goicoechea

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy nienotyfikowanie przez państwo członkowskie (w tym przypadku Hiszpanię) — w trybie art. 31 ust. 2 decyzji ramowej Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (⁽¹⁾) — zamiaru dalszego stosowania przez to państwo dwustronnych bądź wielostronnych porozumień skutkuje — w związku z użyciem w art. 32 decyzji ramowej terminu „zastępuje” — niemożliwością stosowania przez to państwo członkowskie w stosunkach z innym państwem członkowskim (w tym przypadku z Francją) — które złożyło deklarację na mocy art. 32 decyzji ramowej — innych procedur niż europejski nakaz aresztowania?

2) Gdyby odpowiedź na powyższe pytanie była przecząca, czy zastrzeżenia dokonane przez państwo wykonania pozwalają temu państwu na stosowanie konwencji z dnia 27 września 1996 r., a więc wcześniejszej niż dzień 1 stycznia 2004 r., lecz która weszła w życie w tym państwie wykonania po dniu 1 stycznia 2004 r., o którym mowa w art. 32 decyzji ramowej?

(¹) Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. L 190, s. 1).

w oficjalnych komunikatach — jest źródłem zagrożenia dla zdrowia ludzkiego i stanowi w konsekwencji naruszenie art. 4 i 5 dyrektywy 2006/12/WE.

(¹) Dz.U. L 114, s. 9.

Skarga wniesiona w dniu 3 lipca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-297/08)

(2008/C 223/55)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: C. Zadra, D. Recchia i J.-B. Laignelot, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie przyjmując w odniesieniu do regionu Kampania wszelkich środków niezbędnych dla zapewnienia odzyskiwania lub unieszkodliwiania odpadów bez zagrażania zdrowiu ludzkiemu i bez szkodenia środowisku, a w szczególności nie tworząc odpowiedniej zintegrowanej sieci urzędzeń do unieszkodliwiania odpadów, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 4 i 5 dyrektywy 2006/12/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów;

— obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja wnosi w skardze o stwierdzenie uchybienia Republiki Włoskiej w postaci braku stworzenia w regionie Kampania odpowiedniej zintegrowanej sieci urzędzeń do unieszkodliwiania odpadów, które umożliwiłyby samowystarczalność w zakresie unieszkodliwiania odpadów uwzględniającą kryterium bliskości. Podnoszone uchybienie — jak przyznały same władze włoskie

Skarga wniesiona w dniu 3 lipca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-298/08)

(2008/C 223/56)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: N. Yerrell i I. Chatzigiannis)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając, a w każdym razie nie przekazując Komisji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2006/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie minimalnych warunków wykonania rozporządzeń Rady (EWG) nr 3820/85 i (EWG) nr 3821/85 dotyczących przepisów socjalnych odnoszących się do działalności w transporcie drogowym oraz uchylającej dyrektywę Rady 88/599/EWG (¹), Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy,

— obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin wyznaczony na dokonanie transpozycji dyrektywy do wewnętrznego porządku prawnego upłynął w dniu 1 kwietnia 2007 r.

(¹) Dz.U. L 102 z 11.4.2006, str. 35.